

ZARZĄDZENIE

Dnia 5 grudnia 2023 r.

1. na podstawie art. 135 § 4 ustawy z dnia 28 stycznia 2016 r. Prawo o prokuraturze (t.j. Dz. U. z 2022 r. poz. 1247 z późn. zm. – dalej powoływana jako: ustawa Prawo o prokuraturze) odmówić przyjęcia wniosku o zezwolenie na pociągnięcie do odpowiedzialności karnej prokurator Prokuratury Rejonowej w B. A. P. oraz prokuratora Prokuratury Okręgowej w Z. A. K., złożonego przez pełnomocnika wnioskodawców A. K. i W. K. z uwagi na oczywistą bezzasadność wniosku;

2. odpis zarządzenia doręczyć pełnomocnikowi wnioskodawców i wnioskodawcom wraz z pouczeniem, że na zarządzenie to przysługuje zażalenie do Izby Odpowiedzialności Zawodowej Sądu Najwyższego w terminie 7 dni od dnia jego doręczenia.

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 135 § 4 ustawy Prawo o prokuraturze jeżeli wniosek o zezwolenie na pociągnięcie prokuratora do odpowiedzialności karnej lub wniosek o zezwolenie na tymczasowe aresztowanie prokuratora nie odpowiada warunkom formalnym pisma procesowego określonym w ustawie z dnia 6 czerwca 1997 r. - Kodeks postępowania karnego (Dz. U. z 2021 r. poz. 534, 1023 i 2447 oraz z 2022 r. poz. 655), przewodniczący sądu dyscyplinarnego odmawia, w drodze zarządzenia, jego przyjęcia.

Zaznaczyć należy, iż w postępowaniu delibacyjnym sąd dyscyplinarny orzeka zasadniczo na podstawie wniosku i dowodów załączonych przez wnioskodawcę, bowiem to „rzeczą oskarżyciela, a nie sądu jest formułowanie oraz wykazywanie przesłanek uzasadniających zezwolenie na pociągnięcie sędziego do odpowiedzialności karnej, toteż oskarżyciela – a nie sąd

dyscyplinarny – obciąża powinność gromadzenia i prowadzenia wszystkich niezbędnych w sprawie dowodów, uzasadniających w pełni podejrzenie popełnienia przez sędziego przestępstwa” (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 12 czerwca 2003 roku, SNO 29/03, Lex nr 470220; uchwała SN z dnia 24 października 2014 roku, SNO 43/14, Lex nr 1544217). Wniosek jest natomiast bezzasadny w stopniu oczywistym wówczas, gdy nie dołączono do niego żadnych dowodów lub wówczas, gdy przedłożone dowody nie wykazują żadnego widocznego związku z treścią zarzutu formułowanego wobec objętego wnioskiem sędziego, a który wnioskodawca chce zarzucić po uchyleniu mu immunitetu. Oczywista bezzasadność wniosku zachodzić będzie również wówczas, gdy po jego lekturze, bez konieczności uzyskiwania i zapoznawania się z dowodami można stwierdzić, że immunitet nie powinien zostać uchylony.

W niniejszej sprawie wnioskodawca postulował o wyrażenie zgody na pociągnięcie prokurator Prokuratury Rejonowej w B. A. P. oraz prokuratora Prokuratury Okręgowej w Z. A. K. do odpowiedzialności karnej w związku z ich zachowaniem pozostającym w sferze pełnionych przez nich czynności prokuratorskich w postępowaniu prowadzonym pod sygn. akt [...], sprowadzających się do „wadliwych decyzji o umorzeniu śledztwa”, w których autor wniosku upatrywał znamion przestępstwa z art. 231 § 1 k.k.

Analiza wywiedzionego wniosku o uchylenie immunitetu formalnego prowadzi do uznania, iż jest on bezzasadny w stopniu oczywistym. Powyższy nie zasługiwał na uwzględnienie nie tyle z uwagi na brak dostatecznego uprawdopodobnienia popełnienia przez prokurator Prokuratury Rejonowej w B. A. P. oraz prokuratora Prokuratury Okręgowej w Z. A. K. czynów wypełniających znamiona przestępstwa określonego w art. 231 § 1 k.k., co niewykazania takowej okoliczności w jakimkolwiek wręcz stopniu. Zgodzić należy się, iż objęci wnioskiem prokuratorzy wprawdzie pozostają funkcjonariuszami publicznymi w rozumieniu art. 231 k.k., którzy z racji swoich szczególnych cech mogą dopuścić się przestępstwa urzędniczego, jednakże dokonana przez nich odmienna niż forsowana przez wnioskującego ocena

zgromadzonego materiału dowodowego nie oznacza niejako automatycznego zakwalifikowania tej okoliczności jako znamienia występku z art. 231 § 1 k.k. Zaoferowana przez wnioskodawcę dokumentacja nie zawiera jakichkolwiek dowodów uprawdopodobniających popełnienie przez objętych wnioskiem prokuratorów przestępstw z art. 231 § 1 k.k. Wskazać nadto należy, iż wątpliwości wzbudza samo już wybrane przez wnioskodawcę forum analizy czynu, które na gruncie analizowanego przypadku winno być li tylko ewentualnie rozważane w postępowaniu dyscyplinarnym i poddawane ocenie w kontekście oczywistego i rażącego naruszenie prawa.

Mając na uwadze nieprzedstawienie przez wnioskodawcę warstwy dowodowej uprawdopodobniającej w stopniu wymaganym przez ustawodawcę popełnienie przez objętych wnioskiem prokuratorów przestępstw z art. 231 § 1 k.k., a nadto stwierdzony po lekturze wniosku brak jakichkolwiek podstaw do uchylenia immunitetu formalnego, Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia wniosku o zezwolenie na pociągnięcie do odpowiedzialności karnej prokurator Prokuratury Rejonowej w B. A. P. oraz prokuratora Prokuratury Okręgowej w Z. A. K.

[M. T.]

[ms]